

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
Szerző: Réti László	Tárgy: 308	Hely:	
Cím: Budapest buval bélelt furcsaságai	Idő: 1946	Személy:	
Forrás: Gúnyautó (Pécs)	(Hely):	Helyszám:	
	(Idő): 1946. VII.	(Köt. v. füz.):	(Oldal):

Budapest buval bélelt furcsaságai

A feketézők elleni harc egyik komoly eredménye az az apró kis hirdetmény, amely a luxus éttermek, bárók és egyéb ilyen élvezet-kiszolgáló helyiségek lezárt redőnyeinek „diszeleg”. A szövege ez: „A rendőrkapitányság ezt az éttermet lezárta, tulajdonosát pedig internáltatta, mert a rendeleteket többször kijátszotta, a köz céljait súlyosan megszegte és a közellátást veszélyeztette”.

Ez a körülbelüli értelem a kis hirdetménynek és az előtte csoportosulók elégedett megjegyzése tanúsítja, hogy mennyire helyes ez az intézkedés.

A villamosok körül most állandó razziazás van, a „lépcsők”-re vadásznak a rend derék őrei. Igaz, hogy most nem olyan zsúfoltak a kocsik, mint azelőtt, kivéve a 6-ost és a 46-ost, de azért pesti a pesti, hogy még most is megtalálja a módját a lógásnak. Ezt a harcot a Beszkárt azzal is elősegíti, hogy a villamosok azon oldalán, ahol nincs fel-leszállás, magy fekete tábla van elhelyezve ezzel a sokat jelentő három szóval:

Fuss, vagy fizess!”

A lógós sem nem fut, sem nem fizet, hanem egyszerűen az útközöre ül fel és így „utazik”.

*

A Keleti pályaudvar előtti kis pázsit, — amely egykor csak szé-

pészeti szempontokat szolgált —, most — legelő. Apró kis székeken asszonyok ülnek, horgolnak, kötnék. Előttük pedig tyúk, csibe, liba, — sőt egy pulykát is láttam — legelészni. Lábuk a kis szobrokhoz kötve és körbe-körbe csipegetik, szedegetik a gyér fűvet. Az asszonyok pedig félszeggel vizsgálják a nagy kincsre. Hogyne, hiszen nem lehet tudni, hogy melyik utolsó lepedőt adta talun erre a célra.

Egy csoport jön velem szemben. Erős rendőri fedezet kíséri őket. Elegánsak, telt arcúak. A legújabb munkások, a feketézők csoportja ez. Az utca közönsége gúnyos szavakkal illeti őket. A rendőrség kiméltlen velük szemben. Akit tettenérnek, azonnal romeltakarítási, vagy más munkára viszik. Most majd megtanulják, hogy mi az: a dolgozók bérére dollárt, Napoleont, aranyat cserélni és, míg más éheznek, ők pazar ételek között válogathatnak.

Folytatnám még tovább is. Budapest mai jellegzetes furcsaságai ezek, de reméljük, hogy a jövő hónapban, amikor már stabilizálódik életünk fokmérője, a pénz, ezek a nagyon szomorú esetek is elmúlnak.

Réti László.